

Og det forhold, at selskaberne kan blive ramt af maksimeringsreglen uden at have indbetalt en krone i frivillig acontoskat er et særdeles godt argument for fornuften i at afskaffe den.

De resterende 25 mio. kr. af de 38 mio. kr. må antages i vidt omfang at hidrøre fra netop de selskaber (herunder f.eks. nystiftede selskaber), hvis problemer med maksimeringsreglen netop var anledningen til, at vi valgte at afskaffe den.

Så alt i alt mener jeg, at den altovervejende del af de 38 mio. kr. må være givet godt ud.

Baggrunden for skønnet og disse vurderinger fremgår af min besvarelse af spørgsmål S 2987, hvortil jeg skal henvise.

Spm. nr. S 3001

Til skatteministeren (25/3 04) af:

Morten Homann (SF):

»Kan ministeren i forlængelse af redegørelsen om acontoskatteordningen redegøre for, hvilket niveau selskabernes gennemsnitlige reelle kalkulationsrente må forventes at have haft i hhv. 2001 og 2002?«

Svar (23/4 04)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

I redegørelsen om acontoskatteordningen, *Afsnit 3.0.3 Selskabets betalingsovervejelser*, er selskabets kalkulationsrente defineret som »den relevante alternative forrentning af det beløb, der overvejes indbetalt som acontoskat«.

Kalkulationsrenten som oven for defineret er således en individuel størrelse, der varierer fra selskab til selskab, særligt afhængigt af selskabets mulighed for kortfristet kapitalfremskaffelse, herunder f.eks. om selskabets alternative placeringsmulighed er gældsreduktion (f.eks. nedbringelse af kassekredit) eller opsparingsforøgelse (placering i obligationer med relativt kort løbetid)

Af samme afsnit i redegørelsen fremgår i øvrigt – om selskabets betalingsovervejelser op til den 20. november:

»Er kalkulationsrenten midtvejs mellem forrentningen af overskydende skat og restskat, dvs. 8,6 pct. p.a., vil restskat og overskydende skat på et givet beløb have samme renteomkostninger – nemlig 4,1 pct. p.a.

Selskabet vil i denne situation stå sig bedst ved at indbetale acontoskat svarende til den forventede indkomstskat.«

Såfremt selskabets kalkulationsrente er lavere end 8,6 pct., skal selskabet – som en grov tommelfingerregel – sigte mod at have overskydende skat i gennemsnit, dvs. indbetale mere i acontoskat end den forventede indkomstskat.

Det fremgår af redegørelsen, at selskaberne samlet set har indbetalt mere i acontoskat end indkomstskatten, idet de samlet set har overskydende skat netto i størrelsesordenen 2,6 mia. kr. svarende til ca. 7 pct. af deres indkomstskat.

På denne baggrund kunne det være fristende at konkludere, at selskabernes gennemsnitlige kalkulationsrente var under 8,6 pct. i 2001 og 2002.

Denne konklusion kan dog kun drages under en række supplerende antagelser, hvoraf særligt en antagelse om, at selskaberne i gennemsnit har haft korrekte forventninger til, hvad indkomstskatten ville blive, er meget central.

Er denne antagelse ikke opfyldt, vil den konstaterede netto overskydende skat f.eks. kunne være et resultat af, at selskaberne i gennemsnit har indbetalt acontoskat svarende til deres forventede indkomstskat, mens den faktiske indkomstskat i gennemsnit har ligget under forventningen. I dette tilfælde er netto overskydende skat udtryk for, at selskaberne set under et har haft for høje, og fejlslagne forventninger til, hvad indkomstskatten ville blive.

Jeg skal derfor afholde mig fra at konkludere nærmere om selskabernes gennemsnitlige kalkulationsrente i 2001 og 2002

Det fremgår i øvrigt af redegørelsen, at de mindre skattebetalere (målt på indkomstskatten) hyppigere har restskat end de større skattebetalere, mens det omvendte er tilfældet for overskydende skat.

Dette forhold kan tages som udtryk for, at de mindre skattebetalere alt andet lige har en større kalkulationsrente end de større skattebetalere.

Spm. nr. S 3002

Til skatteministeren (25/3 04) af:

Morten Homann (SF):

»Hvornår forventer ministeren at kunne tilsende Folketingets Skatteudvalg en redegørelse for ud-